

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Felelős szerkesztő:	Laptalajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre	8 K.	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szükségesség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.
Fél évre	4 "	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre	2 "			
Égves szám ára 30 fillér.		A nyitlter sora egy korona.		

Valami a családról.

Alsólendva, 1911. április 9.

Egy népnek nem külső nagysága ad jelentőséget és hatalmat, hanem lelki, szellemi és testi ereje. És amit egy nép megart vagy elveszt, ami a világon uralkodik, — legyen az igazság, avagy tévedés, — az mind a családiaságban gyökerezik.

A család — ha az olyan, amilyennek lennie kell — erősít, buzdít a munkára, egyszerűen öntalmaz a hivatásunkkal járó esetleges szellemi vagy testi megterhelhetettség ellen. De a legszentebb kapcsa is az emberekné a — család.

A családi élet gondviselője, a házi szentély papnöve, természetesen a nő. És ő ezt a missiót oly szívesen, oly kitűnően teljesíti, hogy munkájával sem ifjúság, sem szépség, sem birtok, sem tudás föl nem ér; erre a missióra csak az igazi akarat és kötelességtudás képez.

De fájdalom, sok nő van — és sok férfi — olyan, aki nem akar családot alapítani, aki egyedül, „boldogban” akar élni, anélkül, hogy tudná mi vár ebben az esetben rá, vagy meggondolná, hogy az aszszony a ház lelke.

Hogy vajjon kap-e a nő munkájáért elismerést vagy sem, az nem legyen irányadó a háziaszszonyi és anyai kötelességének elvégzésénél. Ha csak elismerésre vagyik és nem szíve szerint cselekszik, s amit tesz, azt is unalomból teszi, akkor nem lehet csodálkozni, hogy békét, nyugalmat nem

talál, hogy a családi élete elzúlik, ő maga csak undort lát abban.

Nem hiszik, hogy szükséges volna azt fejtegetnünk, mit lehet és kell a nőnek otthon, a családban tennie.

Leányainkat kivált arra kell nevelni, hogy ha majdan férjhez mennek, mikép tudják férjüket maguknak és családjuknak teljesen lelancolni. Az a férj, ki otthon derült, boldogságot, tisztaságot, rendet talál, örömmel tölti szabad idejét családja körében.

A hitvesnek azon kell lennie, hogy urának ép úgy tessenék, mint menyasszony korában, nem pedig hogy ha már asszony, hát teljesen elhagyja magát. Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy példái a házimunka végzését selyemruhában teljesítse, de bármily munkánál is meg lehet azt a mielőtt őrizni, hogy urában elhűgüldést, unszimpatit ne keltsen.

A kenyékereső családfő akkor dolgozik örömmel, ha gondterhes fejt szerető kéz simogatja, ki megossza vele szíve örömeit és bánatát. A boldog családban felnőt gyermekek, midőn maguk is abba a korba jutnak, hogy családot alapítsanak, az elsajátított tulajdonságokat elviszik új otthonukba és így meglesz a melegeledett élet kapcsolatos láncolata.

Akaratgyöngye, ábrándozó, a házi teendőkben járatlan, vagy olyan nőnek, aki csak a saját hasznárára akar élni, kétségkívül nem celja a mások boldogítása, az ilyen nő nem is fogja soha övét boldogítani. De ahol a szigoruan betartott házi szabályok,

tisztaság, rend, pontoság és éberség uralkodnak — és pedig nemcsak egyszerű-más-szoron, hanem mindig, — ahol igaz szeretet, lelkinyugalom, jókedv nyilatkozik meg a lélekben és testben, ott lelhető fel az a kincs, amely oly kimondhatatlan jó hatást gyakorol ugy magára a családra, mint az idegeknek. Az ilyen családokból kerülnek ki jellemerős, kötelességtudó, munkás tagjai a társadalomnak.

Sok helyen kevés gondot fordítanak a gyermeknevelésre, igazán magukra kell a gyermekeknek tamaszkodniok. Különösen a leányokkal van igy manapság. Egyrészt kiképzik őket mindentelére, másrészt kevés gondot fordítanak reájok, teljesen elhanyagolják szívüknek, jellemüknek kiképzését. Mennyire más nők kerülnek ki azokból a családokból, hol azt az elvet tartják szem előtt, hogy fegyelem és rend a lelke mindennek; ahol egész életen át nyugalom, boldogság és derű világítja be a lelküket. Azért nem lehet eléggé hangsúlyozni: apólatok, fejlesszék és szilárdítsák a családi életet!

Szoktassátok hozzá korán a nőket a házi élet szeretetéhez, mert az emberek jóvöje, boldogsága ugyszólván a nő kezébe van letéve.

— **Az alsólendva-muraszombat regedei vasut** közigazgatási bejárását, mint értesölünk, április 12-éről április 26-ára halasztotta a kereskedelmi miniszter. A bejárás Alsólendván fog kezdődni és egész az ország határáig tart.

Maris kálváriája.

lra: OSZESZLY M. VICTOR.

I.

Danka Marist ugy erőszakolták az urához. Nem ment magától, hiába szidták, hiába verték. Pedig Czigány Pista módos ember volt a faluban, a Gyuricz Ferkó pedig, a kékszemű Maris leánykori szerelme, csak amolyan földhözragadt szegény szolageleny, akinek még a széppája is az urakat szolgáltá. Csinoság dolgában is messze hátramaradt Gyuricz Ferkó a gazdag legény mögött. S Danka Maris mégis őt szerette. Miért, miért? Danka Maris nem árulta el a titkát, a talubeik meg hiába találgatták...

Két hosszú esztendő mullott el a nevezetes lakodalom óta. Az emberek már nem is igen beszéltek a „hét falura szóló” esetről, csak a kékszemű Marisnak tetszett úgy, mintha tegnap tűzött volna a hajába a mirtusz-ágot. Hiszen azóta nem is változott semmi, de semmi... A falu se, az emberek se, csupán az ő lelke, amely olyan, de olyan vig volt szelőt s olyan, de olyan szomorú, bágyadt, beteg most.

Danka Maris lelke nagy változásokon ment át. Az örökös töprengés lehamozta róla a gondtalan leánykornak aranyálakból szőtt zománcát, szinte látszott neki. Csak egyre tudott visszazemlékezni élenkén, tisztán: arra a hideg, esatakos tél

éjszakára, mikor az ő lakodalmát ilték odahaza; mikor ő szokve elhagyta a lakodalmas házat, felereste a földhözragadt szolagelenyét s összetett kezeikkel kérte, hogy vigye el, ragadja ki ebből a hideg világból, amelyben megfagyva a lelke. S a szolageleny nem vitte el, nem ragadta ki. Azt mondta: „Amig az enyém voltál Maris, addig vihettelek volna, de nem jöttél; most már az uradé vagy, nem vihetlek el.”

Czigány Pista észre is vette ezt a nagy változást. Nem ilyen szótalan, szomorú teremtés volt leánykorában a Maris. Vig volt még akkor, de-vajdokodott a legényekkel, pajzánkodott az öregekkel. Nem szolt neki, nem próbált változtatni a felesége kedélyén, csak várt.

Azt hitte szegény bolond, hogy az ido, amely

olyan jó orvosa volt mindig a beteg asszonzsziveknek, meggyógyítja az ő asszonzját is.

Nem vihetette meg. Czigány Pista hiába várt. Pedig sokáig várt.

Aztán megunta a várást és lemondott az asszonz szeretőről. Kerülte még a tekintetét is. Csak néha nézett rá, de ettől a szigorú nézetöltől még bánatosabb lett az asszonz.

Czigány Pista ilyenkor szó nélkül magára hagyta. Had panaszokdja ki magát a néma falának, azok talán tudnak a beteg lelken segíteni. Ő maga pedig elment oda, ahol a vigsgéget liteszszám mérk, jobarótk köze, cimborák köze: a korszmba. Csakhamar előkerültek a muzikusok is, meg az özevy korszmarónny tízes szemre is kárpótolta a feleség könyves tekintetét.

Czigány Pista először csak lopva pillantott azokba a tízes szemekbe, mintha bünt kövötte el ezzel, de később már bátran, melyen. Néha olyan melyen, hogy szinte forgott vele a világ.

A kis korszmarónny pedig nagyon jól értett anoz, hogyan kell megvigasztalni egy családot férfit. Tetszelgett neki s szinte ölelésre kínálta a derekát.

— Nem érdemli meg gazdarámat az az asszonz, — mondogatta egyre.

— Ne bánisd, ne szólj róla...

— A pohara után nyúl a férj, nagyot ivott és új otót rendelt. Odakönyölött az asztalra, szemével belemereit a szürke semmiségbe s elmerengett a búsz magyar nóván.

Az Ipartestület közgyűlése.

Az alsólendva—hosszafutai ipartestület folyó hó 2-án tartotta rendező évi közgyűlést, melyen a tagok — dacára a harmadszori összehívásnak — csak igen csekély számban jelentek meg. Ez a gyűlés tulajdonképpen feladatosa volt a márc. 19-én tartott gyűlésnek, amelyet azért nem lehetett lefolytatni, mert a számvizsgáló-bizottság a zárásadatokkal kellő időre nem vizsgálta felül.

Az elnöki előterjesztés és az évi jelentés, valamint a jegyzőkönyv hitelesítése után a közgyűlés a testület mult évi zárásadományait a számvizsgáló-bizottság jelentése alapján egyhangúlag elfogadta, minek alapján Pivár Ferenc pénztárnoknak a gyűlés elismerését fejezte ki és részére a felmentvényt megadta.

Megállapították ezután a jövő évi költségvetést, majd pedig az elnök Alsözeghy József testületi alelnök az egész tisztikar nevében lemondott s arra kérte a közgyűlést, hogy korelnököt választva, ejtse meg a tisztújítást.

Korelnöknek egyhangúlag megválasztották Molnár Józsefet, aki elfoglatlan az elnöki szék, mindenképp megköszöni a bélije helyzetét bizalmat. Mielőtt a tisztújítást elrendelné, köszönetet fejezi ki a volt tisztikarnak a lefolyt évben teljesített odaadó tevékenységükért. Kéri a tagokat, hogy lelkiismeretük sugallatát követve oly egyent válasszanak elnöknek, akik erre az állásra minden tekintetben méltó. Ajánlja elnöknek Sipos Lajos bádógot. Sipos Lajos azonban hivatkozva arra, hogy idejének nagyrészt távol tölti a várostól s így elnöki kötelességeinek nem felelhetne meg, a tisztségét nem fogadja el.

Rövid ígeig tartó tanácskozás után a közgyűlés közfelkötéssel Alsözeghy József eddigi alelnököt választotta meg elnöké.

Igazán jóleső örömmel vették tudomásul a tagok a választást, mert Alsözeghy József az ő ismeretén tevékenységével és tudásával nagyon is méltó az elnöki állás betöltésére. Alsözeghy nem az első ízben került az ipartestület élére, amennyiben évekkel ezelőtt már volt egyszer elnöke a testületnek. A közgyűleg iránt való érdeklődését, fáradságot nem ismerő tevékenységét és képességét, azt hiszem, nem kell bővebben fejtegetnem azok előtt, akik Alsözeghy Józsefet meg városbíró korából ismerik.

Ezek után a választmányi tagok választását ejtették meg. Választmányi tagok lettek: Takács Ferenc asztalos, Sipos Lajos bádógos, Levasics Ferenc kőműves, Zimmermann János kocsifenyező, Fehér István kovács, Beliosics Antal kőműves, Németh Pál lakatos, Vajai Mátyas cipész, Fliszár János cipész, Simonka József ác, Sipos Dániel szabó és Hegedűs Lajos csizmadia. — Póttagok lettek: Persa István kőműves, Esker Pál kalapos, Medjúreucz Lipót hentes, Bartalics Ferenc csizmadia, Tóth József kovács és Mikula Ferenc asztalos.

Számvizsgáló-bizottsági tagok lettek: Molnár József asztalos, Ascheri József építőmester és Szaurer János kádár.

Pénztárnoknak egyhangúlag újból Pivár Ferenc, könyvtárnoknak pedig Vajai Mátyas választották meg. (Az alelnök és jegyző választását a legközelebbi választmányi gyűlés éjti meg.)

Egyéb tárgy hiányában korelnök a gyűlést bezárta. Végzésaiban megköszönte a tagok zászló megjelölését s ama óhajának adott kifejezést, vajha a jövőben is válthetve, együttesen dolgoznának az ipar érdekében.

Ezzel egy új élet nyílt meg a testületben. Erős a hitem, hogy a testület új vezetősége fel tudja fogni hivatásának fontosságát és belátja, hogy azt a harcot, amely körülunkban a gyárpar részéről a kispár ellen irányul, csak együttes munkával tudják sikerrel diadalra vinni. Nehéz a harc, az bizonyos, de csüggedést azért nem szabad ismerünk. Tegyük össze vállainkat, feszítsük meg izmainkat, segítsük egymást a munkában, mert kiintózt céljainkat csak így tudjuk elérni. Ne a szethuzás áldástalan fegyveréhez forduljunk, hanem az együvé-tartozás nemes érzése hasson át bennünket, mielőtt a harcba indulunk. S ha az iparosság tényleg közös erővel küzd jogainak kivívásáért s ha a kispár tonkrétéves érdekében megindult nehéz harcából mindenki kiveszi a részét, akkor munkánkat a siker és elismerés heradhatalan lombjai fogják megkoszorozni.

Adjátok volna, hogy így legyen!

ILLES GYULA

— Hírdetmény. Szentgyörgyvölgy körzets elöljárósága közhírré teszi, hogy a f. évi április hó 12-ére hirdett országos vásárja marhafelhajtással fog megtartani.

— Nem baj; huzd tovább, aki vak-ápud van! — kiáltotta és újra avett.

Az alatt pedig ekötávetyélték mindenét. Mikor hazafelé indult, felmutatták neki az árverési jegyzőkönyvet. Czigány Pista csak nézte, nézte kidülledt, végérs szemekkel. Forgott körülötte a világ s valami rettenetes szorongást érzett a torkán. Olyasvalami, mintha az a sok keserűség, amit neki a világ okozott, most egyszerre odakerült volna a torkára s az fojogtatná.

Mi lesz most? Ez a kérdés belemarkolt az agyába. A munkához nem szokott ember bambán, tehetetlenül bámult az emberek arcába. „Ez is ez, is minden...” motyogta, aztán felhőrdült, mint a megsebzett vad. Utat tört magának a nagy embertömegben és futni kezdett... Futott, futott, aztán megállott és körülnézett: nem illőző-e valaki. Nem mert utána menni senki... Czigány Pista tovább futott... Örült volt szegény.

III.

— Újra eljöttem, Ferkó; mindenét elprédálta az uram, tudod... Most vállálta ment... Szeretsz-e még? — szólt az asszony a földhözragadt szegény szolgaleányhoz.

— Szeretlek, — mondta amaz.

— Elviszel-e engem messze, messze innen, hogy sohase jusson eszembe az a hely, a hol annyit szenvedtem érted?

— El!

— Menjünk...

Hadik-regék.

KÖZLI: HJ. REVERENCIS ISTVAN.

I.

Lindva-vár völgye.

(Folytatás.)

Lovagunk meglepetve állott e ideig a tisztás szélén, majd parapiráfól leszállva, azt egy láhöz kötötte és behelt a tisztásra, hogy az egész közörlő vehesse szemügyre.

Ennek is kerek volt az alakja, mint a másik nagy tisztának. Széles dereku tölgyek vetkék körül, melyeknek törze oly sűrűn volt benőve zöld repkényvel, hogy szinte úgy tűnt föl, mintha az kezébe a fák törzseit. A belsejé terült remekül, egészen parkosított volt elottuk háme ide s tova, itt egy virág-ágyat, amit egy-egy virágzó rakott bokrosokból vagy fát ölelt körül. A tisztás közepén pár méter magas domb állott, melynek felső kerületét kaktuszok díszítették, ezeknek a töve melől pedig sokszintű apró futóvirág hullott alá, befedve remek szőnyeggel az egész domboldalt. A kaktuszok között, a domb legletején csinos szökőkút lövette kristálytiszta vizét egy, a kaktuszok által rejtett medencébe, melyből kisebb-nagyobb csatornának a közöben levő tövbe ömlött. E töv a tisztásnak vagy egyhatod részét foglalta el. Ez a kerület kékenleleges koszorúja, míg a színen főhéher hatvány uszály.

A mosolygó hold éppen javában nézegette magát a tó közepén, mire lovagunk odaért. Egy ideig nézte a hattyukat, majd a tavat, mely élet-hüvelj tükörre vissza a holdat és a csillagokat ékes eget, de egyszer csak látja ám, hogy egy kastély közöbele ért. Ez is ép olyan stíben es nagyságban épült, mint a másik tisztáson levő. Homlokzataira szép szívarányos bu tétkül e szó volt festve: „Katinka.”

Műdön e nevet olvasta lovagunk, valami olyan érzés vonult át szívén-lelkén, melyet sehogy sem tudott magának kimagyarázni. De miért? Hisz nem is tudja; ki az, de, hal-e, ki e nev legje. Többet ügyet sem vette rá, megérte a tavat és folytatta útját a tisztáson keresztül. Műdön a virágágyak jobban szemügyre vette, látta, hogy minden virágigolyó csak egyszintű virág, piros, fehér, kék, vörös stb. van és ezek mind úgy vannak ültetve, hogy egy-egy szavat vagy rövid mondatot írnak le: „Várva várunk!”, „Kis tünderünk.” „Te legszebb.” „Te legjobb.” „Katinka.” „Mi szeretünk.” „Te is szeres.” „Isten hozott.”

Lovagunkon újra végigtutott az a kimagyarázhatatlan érzés. Kérdéte magában, hogy ki lehet az az illető, akhez a virágok szólnak. Itt van-e már, vagy csak ezután jön? Tán legszebb virágjában levő ifjú leány, avagy tán öreg-ösz malomkő, ki már csak emlékeknek él ültette e virágokat? Lovagunk most van először ezen a vidéken. Lindva vár úrta ismerete ugyan hibótl, de családi viszonyai ismeretlenek voltak előtte.

Egy ideig állt még a virágágyak között, mely gondolatokba merülve, — aztán megindult abba az irányba, hol a lovat hagyta. A parapira nyírték, mikor meglátta a gazdáját. A lovat megveregette a hü állt nyakát és nyeregbe ülve, szabadjárá eresztette a lovat, hadd vigye arra, amerre neki tetszik.

Sűrű lombosár alatt haladtak, hova a hold csak itt-ott bly egy-egy sugarat beküléndi. A lombok között blygek hulogtat a lovat felé, mintha azt mondanák: „mí keresel innen, távozj távozj innen, huh-huh!” majd a lombokon át éles síp gyanánt tört a lovat felé a csavargó kukik hangja: „kukik, kukik, megmondom előre, hogy idejött dnek halál léte a vége, kukik!”

A lovat kissé megrázkódtat, de e hatást hamarosan leküzdte, folytatta útját.

(Folytatás következik.)

Alsólendván a Vasuti-utcában

egy ház, mely három lakásból áll, kedvező fizetési feltételek mellett

szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítás kiadóhivatásunkban nyérhető.

**A VASMEGYEI
TAKARÉKPÉNZTÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
áruosztálya
SZOMBATHELY.**

Ajánl: Mindennemű mezőgazdasági és ipari gépeket, malomberendezéseket, benzín- és nyersolajmotorokat, cséplőgép-garnitúrákat, gép- és nyersolajat, műszaki cikkeket, zsák, ponyva és kötélárúkat, mindennemű műtrágyát kartellen kívül, vetőmagvakat, erőtakarmányfeleket, bel-földi és porosz kőszenet, kovácszenet, meszet és cementet, tűzoltó-felszereléseket, stb.

26-13

== Mérsékelt árak! ==

Méltányos fizetési feltételek!

Központi iroda: Kőszegi-utca 2.

Raktár: Széll Kálmán-utca 25.

Árajánlattal és költségvetéssel díjmentesen szolgálunk.

Képviselek minden községben kerestetnek.

Kalendáriumok

mélyen lezárt árakon kaphatók

Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

**STOCK-COGNAC
Medicinal**

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepekből

== BARCOLA. ==

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.

ASCHERL JÓZSEF

alsólendvai építőmesternek

a Kanizsai-utcában levő

fatelepen

tervszerinti kész tetőszerkezetek, épületfa, deszka és lécz kapható bármikor a legfelfogadhatóbb ártért.

Hirdetések jutányosan felvételnek kiadóhivatalunkban.

ELADUNK

sima és gyökeres Ripária Portális és Rupestris Monticola alanyvesszőt, ugyszintén ily alanyokon készült elsőosztályu gyökeres FÁSOLTVÁNYT az összes csemegesző- és borfajokban; valamint sima és gyökeres hazai szőlővesszőt.

Tessék árajánlatot kérni!

Badaacsony-Szentgyörgyhegyi szőlőoltványtelep

TAPOLCZA (Balatonvidék).

Telefon (Interurban) 83.

Egy jó házból való fiú, ki 2-3 középiskolát végzett, tanoncoknak fizetéssel felvétetik. Hol? — Megtudható lapunk kiadóhivatalában.

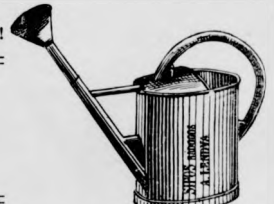
Nagy raktár zománcozott főzőedényekben!

Bámulatos olcsó árak!

Kifogástalan jó munka!

SIPOS LAJOS

épület- és mű-bádogos ALSÓLENDVÁN.

Van szerencsém Alsólendva és vidéke nagyérdemű közönségének szives figyelmét felhívni a gépekkel bádogos-műhelyemre, hol mindennemű javítások és legjobban berendezett ujj munkák olcsón végeztenek. Állandó nagy raktárt tartok permetezők alkatrészeiből, mindennemű bádogárkúkból, valamint többféle nagyságu öntöző és más kannákból. Réz-vízmelegítő szakszerű javítása! Tulzsfuolt raktár miatt zománcozott főzőedények bámulatos olcsó eladása. Elvállalok mindennemű bádogosmunkát és üvegezést egész épületekre is! Permetező-gépek javítását lelkiismeretesen és jutányosan teljesítem! — Hitelesített ürmértékek nagy választékban.

FÜRDŐKÁDÁKAT KÉSZÍTEK MÁR 14 KOR.-TŐL FELFELÉ! KÁDAT NAPI HASZNÁLATRA 60 FILL.-ÉRT KÖLCSÖN ADOK!

Csatorna, tetőablak, tetőfedés a legjobb kivitelben

Kivánatra költségvetéssel szívesen szolgálók

Első magyar általános biztosító társaság, Budapesten.

I. Tűz-, szállmány-, jég- és betörés-biztosítási üzlet.

Ötvenhármas évi zászamlája 1910. január 1-től december 31-ig.

Table with 4 columns: KIADÁSOK (Expenses), BEVÉTELEK (Revenues), and various sub-sections like I. Tűzbiztosítás, II. Szállmánybiztosítás, III. Jégbiztosítás, IV. Betörésbiztosítás, I. Tűzbiztosítás, II. Szállmánybiztosítás, III. Jégbiztosítás, IV. Betörésbiztosítás.

Table titled VAGYON (Assets) and Mérlegzámja 1910. december 31-én. (Balance sheet 1910 December 31st). Includes sub-tables for Belföldi vállalkozások (Local enterprises) and Külföldi vállalkozások (Foreign enterprises).

II. Életbiztosítási üzlet.

Negyvennyolcas évi zászamlája 1910. január 1-től december 31-ig.

Table with 4 columns: KIADÁSOK (Expenses), BEVÉTELEK (Revenues), and various sub-sections like Visszavett költségek (Returned costs), Életbiztosítási díjak (Life insurance premiums), and others.

Table titled VAGYON (Assets) and Mérlegzámja 1910. december 31-én. (Balance sheet 1910 December 31st). Includes sub-tables for Erőforrások (Resources) and Díjfelrakatok (Premiums).

Helyi vezetők: Ágoston György, Kőrösi Árpád, László Zsigmond, Ormódy Vilmos, Seinde Károly, gróf Zichy Nándor.
Központi igazgatók: Barkányi Ernő, Gerőczy Albert, Királyi Albert, Ruchardt-Belava J., Konrad, Haj J., József, Németh Titusz, báró Radványky Geza.

Alsőlendvai képviselő: TOMKA MIHÁLY és ARNSTEIN BENŐ.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdája Alsőlendván.